

această unitate fixă operațiuni comerciale în Italia, trebuie să poată utiliza mecanismul normal de deducere prevăzut prin A șasea directivă, chiar dacă anumite operațiuni comerciale trebuie să fie efectuate direct de sediul principal.

⁽¹⁾ JO L 331, p. 11, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 34.

⁽²⁾ JO L 326, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 81.

⁽³⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda

(Cauza C-246/08)

(2008/C 209/43)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Aalto și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin faptul că nu a aplicat taxa pe valoarea adăugată consultanței juridice acordate în schimbul unei remunerații parțiale de către birourile de asistență juridică de stat (consilierii juridici publici angajați ai acestora), potrivit prevederilor referitoare la asistența juridică, în condițiile în care serviciile echivalente prestate de consilieri juridici privați sunt supuse taxei pe valoarea adăugată, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1), precum și în temeiul articolului 4 alineatele (1), (2) și (5) din A șasea directivă TVA 77/388/CEE ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În Finlanda, beneficiarul asistenței juridice în cadrul procedurilor judiciare poate alege între un consilier juridic public și un consilier juridic privat. În acest caz, serviciile prestate în schimbul unei remunerații parțiale de către consilierul juridic public sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în timp ce pentru serviciile prestate în schimbul unei remunerații parțiale de către un consilier juridic privat se aplică taxa pe valoarea adăugată. În opinia Comisiei, în acest caz este vorba despre un tratament diferit, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, al aceluiași serviciu, care produce efecte asupra resurselor proprii ale Comunității.

Serviciile prestate de birourile de asistență juridică de stat în cadrul procedurilor judiciare nu intră în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (5) primul paragraf din A șasea directivă TVA. Aceste servicii sunt în mod clar scutite de taxa pe valoarea adăugată, atunci când nu sunt prestate în schimbul unei remunerații. Însă atunci când beneficiarul asistenței juridice plătește o remunerație pentru aceasta, nu se poate considera că serviciile prestate de birourile de asistență juridică sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Potrivit articolului 4 alineatul (5) al doilea paragraf din Directiva TVA, organismele de drept public sunt considerate persoane impozabile pentru activitățile în care se angajează ca autorități publice, în măsura în care un tratament diferit ar determina denaturări semnificative ale concurenței. Chiar dacă s-ar considera că birourile de asistență juridică de stat acționează în această privință ca autorități publice, tratamentul acestora ca persoane neimpozabile în cazurile menționate ar determina denaturări semnificative ale concurenței. Din acest motiv, în opinia Comisiei, birourile respective trebuie să fie considerate persoane impozabile din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, JO L 145, p. 1.

Acțiune introdusă la 9 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-248/08)

(2008/C 209/44)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: Eleni Tserpa-Lacombe și A. Markoulli)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (2) literele (a) și (c), al articolului 5 alineatul (2) litera (c), al articolului 6 alineatul (2) litera (b), al articolelor 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 ⁽¹⁾ de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune Comisia solicită Curții să constate că Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (2) literele (a) și (c), al articolului 5 alineatul (2) litera (c), al articolului 6 alineatul (2) litera (b), al articolelor 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman (denumit în continuare „regulamentul SOA”). Se observă că această acțiune se referă la două proceduri de încălcare (încălcările 2001/5217 și 2006/2221) ce rezultă din încălcarea de către Republica Elenă a obligațiilor prevăzute la articolele menționate din regulamentul SOA.

În special, regulamentul prevede că deșeurile animale, după ce se colectează, se transportă și se identifică fără întârzieri nejustificate, trebuie între altele, după ce au fost prelucrate, să fie eliminate prin anumite modalități, în funcție de categoria din care fac parte [articolul 4 alineatul (2) litera (c), articolul 5 alineatul (2) litera (c), articolul 6 alineatul (2) litera (b)]. De asemenea, sunt prevăzute procedurile privind eliminarea prin incinerare a materiilor prime cu riscuri specificate [articolul 4 alineatul (2) litera (a)]. Regulamentul SOA stabilește și condițiile pentru aprobarea instalațiilor de prelucrare a deșeurilor, a instalațiilor intermediare, de depozitare, de incinerare și de coincinerare, de prelucrare de categoriile 1 și 2, a produselor oleochimice de categoriile 2 și 3, a instalațiilor de biogaz și de compost (articolele 10-15). În mod analog, regulamentul SOA definește condițiile pentru aprobarea de către autoritățile competente a materialelor de categoria 3, precum și a instalațiilor de producție a hranei pentru animale de companie și a instalațiilor tehnice (articolele 17 și 18). De asemenea, conform regulamentului autorității competente îi revine obligația să efectueze, la intervale date, inspecții și controale în vederea asigurării respectării acestor dispoziții, pe baza diferitelor criterii stabilite și să adopte măsurile necesare în cazul nerespectării dispozițiilor menționate (articolul 26).

Comisia, întemeindu-se pe un număr însemnat de rapoarte care rezultă din misiunile Oficiului Alimentar și Veterinar al Comisiei (OAV), subliniază că nici la scadența termenelor prevăzute în avizul motivat și în avizul motivat suplimentar, nici ulterior Republica Elenă nu a adoptat toate măsurile necesare pentru a înceta încălcările imputate acesteia și, în consecință, pentru a se conforma obligațiilor care îi revin în temeiul articolelor menționate mai sus din regulamentul SOA.

Din 2004, OAV a efectuat diferite misiuni în Grecia pentru a constata deficiența în aplicarea dispozițiilor regulamentului SOA. În pofida observării anumitor progrese realizate în urma recomandărilor adresate autorităților elene de OAV în baza constatărilor sale și în pofida adoptării unei legislații specifice în octombrie 2006 având ca scop introducerea măsurilor adminis-

trative necesare pentru aplicarea dispozițiilor regulamentului SOA, în special în ceea ce privește aprobarea instalațiilor de prelucrare a deșeurilor, inspectorii OAV au constatat în mod repetat și la fața locului până în aprilie 2007, data ultimei misiuni, că autoritățile elene nu realizaseră acțiunile necesare pentru a se conforma obligațiilor ce rezultă din articolele menționate mai sus din regulamentul SOA.

De asemenea, se observă că lipsa punerii în aplicare sau punerea în aplicare insuficientă a dispozițiilor menționate mai sus este cauzată într-o măsură largă de o coordonare ineficace a autorităților competente la nivelul prefecturilor. În plus, astfel cum rezultă din răspunsurile autorităților elene, constatările efectuate în timpul misiunilor OAV, nivelul de realizare a controalelor oficiale de către autoritățile competente și impunerea sancțiunilor prevăzute de legislația națională nu asigură în mod eficace aplicarea regulamentului SOA.

(¹) JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-249/08)

(2008/C 209/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: K. Banks și C. Cattabriga, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că,

— prin neadoptarea actelor necesare pentru asigurarea monitorizării, a inspecției și a supravegherii corespunzătoare a activităților de pescuit în cadrul teritoriului național și al apelor maritime aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția sa, în special cât privește respectarea dispozițiilor ce guvernează deținerea la bord și utilizarea setcilor în derivă, și